

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XIII. évfolyam, 50 szám

2024. augusztus 26

Maradj életvidám, Tünde!

Pokolné Tünde az elmúlt héten 40 év vasúti szolgálat után végleg elköszönt közvetlen munkatársaitól. Győröcskén, a Faluházban tartotta nyugdíjas búcsúztatóját, ahol Csóri Miklós szolgálati vezető köszönte meg mindig megbízható munkáját. Miklós azt sem rejtette véka alá, hogy bizony kezdő vasutasként Tünde felügyelete alatt kezdte záhonyi vasutas pályafutását. Tünde megbízható munkája és nem utolsósorban mindig derűs hangulata bizony hiányozni fog mindannyiunknak.

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083
E-mail: zhtk@ysz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselői Záhony

A Vasutasok Szakszervezetének Területi Képviselői már korábban köszönetet mondott áldozatos munkájáért, amikor a Titkári Testület elbúcsúzott tőle. Akkor azonban, mint leköszönő tisztségviselőtől, most pedig mint aktív tagtól köszönünk el. De természetesen nem fordít háttat a Vasutasok Szakszervezetének, hiszen már átjelentkezett a nyugdíjas alapszervezetbe.

Mi sok-sok, egészséges, hozzá illően optimista és vidám nyugdíjas évet kívánunk Tündének!

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Hány Vasutasnap egy vezérigazgató?

Egyre hosszabbak a hóhullámok hazánkban, és egyre rövidül egy vezérigazgatói székben tölthető idő. Vagy elnök-vezérigazgatói székben, a lényeg, hogy egyre kevesebb Vasutasnapon mosolyoghat ránk egy vezér a színpadról – igen, tudjuk, ez érvénytelen, városiasabban nem releváns összefüggés, de azért mégis létező. A közgazdász Dávid Ilonának jutott úgy hat vasutas ünnep, a Záhonyi Vasutas archívuma szerint még Kisvárdán is találkozhattunk vele. Majd felgyorsulni látszott az idő, hosszabbodni a forró napok száma, növekedni a klíma utáni vágy, és rövidülni egy-egy vezér szolgálati ideje.

Az eredetileg jogász Homolya Róbert 2018-ban következett ama bizonyos székben, vagy egy másikban, de ugyanabban a beosztásban. Ő is nyár végén nyerte el a tulajdonos bizalmát, és kevés híján négy Vasutasnapot élt meg a cég, illetve cégcsoport élén – sajnos a keleti végeken nem láthattuk a vasutas ünnepen. Munkájuk minőségét a munkaadójuk joga megítélni, ami bizonyos, hogy bár mindketten foglalkoztak előzőleg közlekedéssel – Dávid Ilona a GYSEV-

nél, Homolya Róbert közlekedéspolitikai államtitkárként – egyikük sem volt igazi vasutas. Legalábbis ami a vasutasok nézőpontját illeti, viszont utóbbi nem várhatta meg a Vasutasnapot leköszönésével.

Pafféri Zoltán viszont 2022. nyarának elején kezdett vezérigazgatóként, és idén is a színpadról köszönthette a vasutasokat, tehát két év alatt ugyan, de épp három Vasutasnap jutott számára is. Találkozhattunk vele Záhonyban kiemelt projektvezetőként (ZV. III. évf., 41. sz.), majd a sóstói Skanzenben, vasutasnapon. Volt némi vasutas előélete, de ő sem számított vasutas vezérnek a kinevezésekor. Más kérdés, hogy talán mára „megfertőződött” valamelyest, mindenesetre a távozását bejelentő miniszter meleg hangon emlegette érdemeit. De új vasúthoz új vezetőre van szükség – mondta – ő pedig ezek szerint már réginek számított.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083

E-mail: zhtk@vysz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Utóda Hegyi Zsolt lesz, a MÁV-START vezérigazgató-helyettese, aki már öt éve vasutasnak számít. Munkája még a jövő titka, mindenesetre kíváncsian várjuk a fejleményeket! Például mennyire vált vasutassá az elmúlt években, illetve összevethetők lesznek-e az érdemei Rigó Zoltán, Sipos István illetve Kukely Márton munkásságával – hogy csak a letűnt idők Záhonyból indult nagyjaira gondoljunk. Igaz, letűnt idők, de ha már az elején irreleváns voltam, akkor ennyi még belefér.

Az érdekvédők, köztük a Vasutasok Szakszervezetének tagjai és a vasutasok számára mégiscsak az a cél, hogy jobban működő, tisztább, gyorsabb és szebb vasúton találkozassunk az utasokkal. És természetesen fontos, hogy az új vezér tárgyalóképes legyen szakszervezetünk képviselőivel. Tehát sok mosolygós Vasutasnapot kívánunk, sikeres tárgyalásokkal!

Dolhai József

A „hőségpénz” útjai a Záhony-Port Zrt.-nél

Szakszervezetünk elnöke Meleg János – területünk nyomására is – minden követ megmozdított annak érdekében, hogy a cégnél is lehetőség legyen a kifizetésre. De mindig, amikor már egyenesbe értünk, valami közbejött, hogy ne mondhassuk, "három a magyar igazság", és végre célba érjünk.

Az első sokk után, amikor kiderült, hogy a Port munkavállalói kimaradtak, megküzdve a társszakszervezetekkel úgy látszott, 200 fő jutalmazására mégis lesz lehetőség. De mire a munkáltató összeállította a munkaköri listát, délutánra felsőbb utasításra száz főre kellett csökkenteni, nem kis fejtörést okozva ezzel a cégnek és nekünk is. Hosszas egyeztetéseket követően összeállt a száz fős munkaköri lista, amitől sem a munkáltató, sem szakszervezetünk nem volt boldog, hiszen tudtuk, sok munkakör kimaradt, pedig ők is helyálltak a nagy hőségben. Újabb egyeztetéseket és várakozásokat követően pénteken jött a hír: mégiscsak kifizethetik kétszáz fő részére a SZÉP-kártya pénzt. Talán kitalálja a Kedves Olvasó, hogy ez az engedély is csak délutánig tartott.

Augusztus 26-án ott tartunk, hogy még mindig nem kifürkészhetők a „hőségpénz” útjai, de reméljük, hogy a bizonytalanság és a várakozás végre kielégítően nyugvópontra tér.

Juhász Tiborné

Ilyen is volt – amíg el nem múlt.

ZÁHONYI VASUTAS

III. évfolyam, 43. szám

2014. március 31.

Üdv!

Pár nap híján két éve már annak az áprilisnak, amikor lapunk hírül adta: Vad Súlyom, a Vadgalambászok Demokratikus Szármaló Szervezetének (VDSZSZ) főgalambásza megvilágosodott. Mindez a sok évig konkurens madarászcsapatnak számító Vadgalambászok Szervezete (VSZ) Turbék utcai székházának közelében történt (a Sáros utca és Torzsa utca sarkán), lévén, hogy épp a szomszédos Sáros utcában toporgott, kedvenc madarait utánozva. Még ma is sok környékbeli galamb emlékszik nosztalgiával azokra a percekre, mikor egy isteni szikra után fényárban úszott a mindaddig sejtelmesen nyugalmas környék, és minden szárnyas jószág áhítattal telve nézett az alant tocsogóra.

Arra is sok galamb emlékszik még – talán néhány olvasónk is – hogy azon a tavaszi délutánon dúcrengető szavak jutottak az éterbe, hiszen miután a hirtelen jött fény okozta kábulat enyhült, a Szármalók főgalambásza Vad Gerléhez, a VSZ főgalambászához kajtatott. Gerle ízes galambszóval és friss patakvízzel kínálta a társ főgalambászt, majd a következő bejelentést tették: „Mint legfőbb vadgalambászok kinyilatkoztatjuk, hogy a vadgalambok elleni harc fokozása érdekében egyesítjük erőnket. Mielőtt lemondásunkat írásba adnánk, szervezeteinket összehozzuk létrehozunk az ország legerősebb és leghatékonyabb, leggazdagabb és – itt huncutul mosolyogtak kicsit a jelen lévő hölgyekre – legörjítőbb vadgalambász szervezetét. Az országos vadgalambász-gyász letelte után, tehát holnap kezdődik az egyesülés – most a hölgyek mosolyogtak huncutul rájuk – és felmenő rendszerben választásokat tartunk. Az új szervezet élén társelnökök állnak majd, mely posztokra magunkat jelöljük. Az új szervezet neve Áprilisi Vadgalambászok Egyesülete, azaz ÁVE.” No, hát a lemondással nem kapkodnak, a többi valóságának pedig a kor galambjai a megmondható.

Bár az áprilisiakkal semmi bajuk a főgalambászoknak (sem), azért az élet náluk nem ilyen egyszerű, és Egyesületből hamar VAdgalambászok Szövetsége (VASZ) lett. A segédgalambászok segítségével összehozott társaság nem mindenkinek tetszett, különös tekintettel a vadgalambokra, mert néhányan már a név említésére is alélva fordultak le a villanydrótról. Persze, mások meg nem, ezért a fő- a segéd- és az algalambászok úgy döntöttek, erősítésre van szükség: Bekerült harmadikként a kicsi, de erős Motoros vadgalambászok Szervezete (MOSZ) is, és a triumvirátus kevesebb, mint egy évvel a megvilágosodás percei után megkezdte áldásos tevékenységét. Mire az első év eltelt, már költészetnapit turbékolást tartottak egyenest az oroszán barlangjánál, szóval a Vadgalambok Országos Szövetségének (VOSZ) galambdúca előtt.

Az idő telik, a munka tovább folyik, sőt, ébrednek a többi galambász-társulat is. Ők ugyan nem oly erősek, mint a Motorsok csapata, hát még, mint a másik kettő, de legalább kicsik, talán épp ezért kíváncsiak a nagyok közé. Miközben egymást érik az agyagalamblovó versenyek, lassan gyérülnek a vadgalambok, és izgatottan várjuk, mikor fognak el az agyagalambok.

Addig is üdv néktek, áprilisiak!

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

FELVILÁGOSÍTÁS

- Kedves gyermekem, én atyai érzéseket táplállok ön iránt.
- Az ilyen érzések kissé költségesek, tudja-e?

FOGADALOM

- Ha a hadnagy ma is meg mer csókolni, megmondom neki a véleményemet! Csak jöjjön már végre...!

OPTIMIZMUS

- Szóval ön szerint a kéziratom silány fércmű? Vegye tudomásul, amikor Jókait, Mikszáthot és Móricz Zsigmondot már rég elfelejtették, az én könyvem még ott lesz minden család könyvespolcán!
- Akkor már lehet, de addig...?